

me måde for 1965-66. I forbindelse med 13. alm. vurdering vil med virkning fra 1966-67 en permanent ordning med hensyn til lempelse i grundskatterne for landbrugsejendomme derhos formentlig blive gennemført.

b) Det kan endvidere være, at man forestiller sig, at der kan være opstået skævheder i tilfælde, hvor det ved grundvurderingen for en ejendom benyttede vurderingsprincip i perioden 1950-60 eventuelt er ændret fra vurdering på grundlag af såkaldt normalmeterberegning til vurdering efter udnyttelsesgrad (antallet af etagem², der må opføres på grunden). Imidlertid har normalmetersystemet været opbygget netop under hensyntagen til de hidtil gældende bygningsvedtægter og den i disse givne byggeret. Normalmeterberegning er i øvrigt kun anvendt til vejledning ved grundværdiansættelsen, og der er herudover taget hensyn til særlige forhold ved grunden, herunder om der har været en større eller mindre byggeret end det sædvanlige efter forholdene. Hvor en ejendom arealmæssigt er uændret fra 1950 til 1960, synes der i hvert fald næppe at kunne være opstået skævheder på grund af det nævnte forhold. Ved deling af en ejendom kunne det måske derimod tænkes, at en lod herved havde fået et for lille grundbeløb og dermed en for stor afgiftspligtig grundstigning og modsvarende en anden lod et for stort grundbeløb og dermed en for lille afgiftspligtig grundstigning. Det må dog nok antages, at man i sådanne tilfælde har ladet det ændrede vurderingsprincip slå igennem også ved værdibeløbsansættelserne, der ligger til grund for grundbeløbsfordelingerne, således at værdibeløbsansættelserne på tilsvarende måde er sket med hensyntagen til, hvorledes den tilladte bebyggelse efter udstykningen har fordelt sig på de fremkomne lodder. Endelig må bemærkes, at der vel i øvrigt næppe i nogen synderlig grad har været tale om delinger, hvor normalmeterprincippet er anvendt i 1950, idet princippet ikke er anvendt i kvarterer med åben bebyggelse, men i de ældre kvarterer med sammenhængende randbebyggelse.

c) Man kan måske fremdeles have tænkt på den forskel i den afgiftspligtige grundstigning, der kan være for i øvrigt ensartede ejendomme ved 12. alm. vurdering som følge af, at deres grundbeløb kan være

vidt forskelligt, alt eftersom de allerede i 1950 har været udstykket, eller de dengang endnu kun har været vurderet som landbrugsjord. Den forskellige grundstignings-skyld i disse tilfælde er imidlertid en uundgåelig følge af, at man i sin tid besluttede kun at opkræve afgift af den efter et bestemt tidspunkt indtrufne værdistigning. Denne vil naturligvis være større for arealer, der først efter dette tidspunkt har fået værdi som byggegrunde end for grunde i gamle byområder.

d) Endelig kan der måske være tænkt på en urimelighed med hensyn til fritagelsesreglerne i gældende lovs § 69 derved, at disse bestemmelser i alle tilfælde tager den afgiftspligtige grundstigning ved den første vurdering efter erhvervelsen som udgangspunkt for beregningen af den stigning i ejertiden, der gives fritagelse for. Hvor det drejer sig om erhvervelse af en ikke selvstændig vurderet ejendom, harmonerer dog princippet i § 69 med, at den eventuelle regulering af vederlaget parterne imellem efter § 64 sker på grundlag af den første selvstændige vurdering. Hvor det drejer sig om erhvervelse af en allerede selvstændig vurderet ejendom, og erhvervelsen er sket på grundlag af en nyligt foretaget vurdering, forekommer det derimod ikke rimeligt, at man ikke lægger den ved erhvervelsen gældende afgiftspligtige grundstigning til grund for fritagelsesberegningen, men i stedet benytter den afgiftspligtige grundstigning ved den senere vurdering, der finder sted efter erhvervelsen, hvor der kan være sket en yderligere stigning. Ejeren får herved ikke fritagelse for hele den stigning, der reelt er opstået i hans ejertid. Urimeligheden i disse tilfælde kan imødegås ved i forbindelse med fikseringen at gennemføre den allerede i udvalgets tidligere forslag til finansministeren i skrivelse af 3. december 1963 foreslåede regel, hvorefter der, hvor en ejendom ved erhvervelsen har været selvstændigt vurderet ved en vurdering, der ikke ligger mere end 6 måneder tilbage, skal kunne regnes med den på grundlag heraf beregnede afgiftspligtige grundstigning som udgangspunkt for fritagelsen, såfremt den er lavere end den afgiftspligtige grundstigning ved den første vurdering efter erhvervelsen.

6. Med hensyn til spørgsmålet om eventuelt at lade grundstigningsskyld, der ved-